

Megjelen
szombaton reggel.

Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor.
Egyes szám 24 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.

Nyilttér sora 40 fill

Hivatalos
s magánhirdetések
árszabás szerint.

Többszöri hirdetések
nél megfelelő ár-
engedmény.

Ipolyság, 1906. február hó 3.

Szabó Mihály installációja.

Ipolyság, február 1.

Főispáni installáció!

Micsoda meseszép ünnep volt ez eddig!

Királyi kegy sugara az átlagos emberek közül egy fejtel kimagasló férfit tett közjogi dignitássá, ki tisztaságot és fényt vitt piros bársony-székébe.

Pompás bandérium által vezetve, százas kocsisortól kísérve, tarackdurrogás, üdviválgások között vonult be a nemzeti lobogódiszt öltött székvárosba. A közönség először a temp-lomba tedeumra sereglött, majd a megyei székház disztermébe vonult, hol a festői diszmagyarba öltözött megyebizottsági tagok közgyűlése előtt letette a hivatalos esküt.

Diszbanket, ünnepi köszöntők, este kivilágítás és fáklásmenet az installáció ragyogó bokréfája.

Nem ilyenek a főispáni installációk utóbbi időkben.

Nem ilyen volt Szabó Mihályé sem.

Éjjel csendőrfedezet mellett titokban jött a katonaság által ostromállapotba helyezett városba, és ment a csendőrség által betört és megszállott megyeházára, hol ételt, ágyiruhát titokban kap.

Eskütelétele napján gyászlobogókat tüznek ki, az üzleteket „nemzeti gyász miatt” bezárják, az ezernyi főre menő tömeg haragja kitörését majdnem ugyanannyi főre menő haderő akadályozza. Őt hívet közmegevetésnek adja át a közönség, és kis híjjá, hogy a rettentés népitélet el nem bír velük.

Nem jól ez így, nem, nem.

Egy izgalmas hét krónikája.

Napról napra irtuk meg a hét krónikáját, és így megtörténhetett, hogy a ma dolgát megcáfolta a holnap, de csak így lehet hü tüköre a tudósítás ez izgalmas és fölötte érdekes hétnek, a mint alább következik:

*

Egy megyebizottsági tag levele.

Kádár Kálmán vámosmikolai ügyvéd a hontmegyei egyesült ellenzők atelzőke Szabó Mihály meghívójára következő nyilt levelet intézte a Budapest január 26 iki számában:

Szabó Mihály császári komiszáriusurnak
Eszlergom

Az ur folyó évi február hó 1-ső napjára engem Ipolyságra főispáni beiktatásra hív meg. Ezen cselekménye teljesen törvényellenes, mert Hontvármegyének ezidőszereint törvényesen kinevezett főispánja nincs, tehát főispáni beiktatásra illetve közgyűlésre ilyen engem meg sem is hívhat. Szabó Mihály személyében nem főispán (mely szó nálunk magyaroknál alkotmányos helyzetet jelent) hanem egyszerű törvényellenes császári komiszárius lett Hontvármegye nyakára kitereszakolva, tehát főispáni beiktatásról szó sem lehet.

Az ur mostani állását korlevélben méltóságnak nevezi. Nem méltóság az, hallja az ur, hanem közönséges aljasság.

Azt is jelzi, hogy anyagilag független ha az igaz, akkor az urat még a „paupertas maxima meretrix” elve sem menti, a mely egyik másik hasonló cimborájára legatöbbenyhító körülményül szolgál. Hogy az urnak meggyőződése mily fikon teremnek, azt Horváth Béla főispán fogadtatása óta a mai napig tanusított variációs viselkedése kellőleg igazolja. Kloákás anyagban termott fák azok uram, melyeknek még nemesak fő, hanem hajszál gyökerei is kiirtandók. Sokat, igen sokat kellene még az urnak irnom, de időmet vesztegetni nem akarom, e upán még azt jelzem, hogy törvényhatósági közgyűlést csak alkotmányosan felesküdt főispánnak van joga összehívni.

Dacára elfogaltságonnak, lehetetlen rá nem mutatni azon törvény és alkotmányellenes cselekményére, mely szerint nekem Ön az Ön által egybehívott vármegyei közgyűlésre belépő jegyet küld; hiszen ez közönséges megsértése az egyéni és személyes szabadságnak! Hogy mer ön engem, a törvényhatóság tagját azon korlátok közé szoritani, hogy én csak az Ön által kiállított császári belépő jeggyel legyek jogosítva a törvényhatóság tulajdonát képező vármegyházába belépni? Mi jogon? Mi eimen?

Figyelmeztetem, hogyha a jelzett napon vagy bármikor, bárki által korlátoztatom, vagy megakadályoztatom abban, hogy a törvényhatóság tulajdonát képező épület bármely részébe jegy nélkül szabadon bemehessek, az urat teszem személyes felelőssé s fentartom magamnak a jogot, hogy az urral, mint értelmi bünszerzővel február 1-én tul is bármikor leszámolhassak.

Az összes nekem küldött irka-firkáit az ön lelki cimerevel megtoldva (két fejű sas) visszaküldöm, s egyuttal érzem, hogy a szégyen pirja futja el arcomat, ha arra az időre gondolok, midőn önnel még kez et is szoritottam.

Ugy áldja meg az urat a magyarok istene, amint azt megérdemli.

Vámosmikolán, 1905. január hó 24 ön.

Kádár Kálmán,
Hontvármegye bizottsági tagja

A nagy hét.

Már néhány naja, hogy előre veti az installáció izgalma it és Ipolyság nem annyira lázasan, mint felette érdeklődve várja a főispánt és kíséretét: a katonákat.

Szerdán este már nem volt előadás a r. kat. iskolában. Az iparos tanulókat hazaküldték azzal, hogy készítik a helyet a csendőröknek.

Tudósítónknak alkalma volt ez ügyben Schreiber Aladár plebános, iskolaszéki elnökkel, a 25-ösök agilis jegyzőjével beszélni, és megkérdezte tőle, miért adják át az iskolát.

— Higyje meg, nem szívesen — szólt mosolyogva, — de kénytelen vagyok vele. Az iskola államilag segélyezve van, és ha szép szóval nem adom, elveszik erővel. Hát nem ugy van?

A 25-ösök meghívója

Közben mi sem történt. Röpködtek a hírek, hogy detektívek jöttek, a kik lakást béreltek, hogy kormánybiztos jön, és így tovább, de ez mind csak kacának bizonyult.

A 25-ös bizottság szombaton kiküldte legutóbbi megállapodásuk értelmében a következő meghívókat:

Ipolyság, a postabélyeg kelte.

Tisztelt megyebizottsági tagtárs ur!

A 25-ös bizottság megbízásából van szerencsém felkérni, hogy február elsőjén, a mely napra a megyefőnök beiktatását kitézte — a gyülekezés helyén — Ipolyságon, a Holczler-szállóban délelőti 9 órakor megjelenni sziveskedjék.

Hazafias üdvözlettel

Dr. ifj. Sággy Béni
a 25-ös bizottság jegyzője.

A főispán arcképe.

Szombaton megjelent egy-egy kirakattban, egy-egy ablakban Szabó Mihály főispán képe.

Fekete fakeretben van, a miből nem tudni, vajjon gyászkeret-e? és e fölírás van rajta:

— B. Szabó Mihály megyefőnök.

Megállnak előtte, nézik mosolyogva, és a kuruc asszony sem tagadhat el egy megjegyzést:

— Pedig kár érte, igazán csinos ember!

A csendőrök.

Szombaton este a 7 órai vonattal megjött 120 csendőr Loránt százados parancsnoksága alatt és a r. kat. iskolába szálltak.

Magyar fiuk, a kiknek zöme Erdélyből jött hozzánk, de van a szomszédos megyék őreseiből is közöttük.

Az egyik elolvasta a multkor *Honti Lapok* tréfás hírét, bejött a szerkesztőségbe és komolyan, jóindulatu arccal világosított fel.

— Hogy idejön Roszdesztvenszky? . . . Port-Artur? . . . no, abban félre vezették az urakat, mert nem igaz a dologból egy szó sem. . .

Különben panaszkodnak a szállásukra és kosztjukra, és szeretnének mihamarább otthon lenni.

A zsidó iskola.

Vasárnap délelőtt átüzent Herzegh Vince városi jegyző *Himmler* Sándor dr. iskolaszéki elnökhöz, adná át az iskolát a katonaságnak.

Himmler dr. visszaüzent, hogy jószántából ezt nem teszi és csak az erőszaknak enged.

Hazaküldték az előadást a gyerekeket és *Himmler* dr. magához vette a kulcsokat, a melyeket azonban az alispán közbenjárására, ismételt tiltakozva, átadott.

A főispáni titkár.

Vasárnap, a déli vonattal jött meg *Kutassy* Ágost dr. főispáni titkár *Kádár* Gusztáv dr. fővárosi ügyvéd kíséretében, a ki mint a főispán jó barátja, vezérkari főnöke az installáció előkészületeinek.

Nyitott kiskocsin hajtottak be egy esztergommegei hajdufelhár-sárga libériájával a bakon, a mi a városban általános fel-tűnést keltett.

Közvetlenül a főispáni titkár kocsija után az omnibusz jött két sűrű fátyolos hölgygel, kikre a közönség — tanulva a szomszéd installációs példán — érdeklődve jegyezte meg:

— Nini, az orfeum-hölgyek! . . .

Már előzőleg felvettek számukra szobát a nagyszállodában, a hová be is szállottak.

Délután odajött valaki *Sághi* Béni dr. megbízásából, és felhívta *Sárkány* vendéglőst, hogy pesti vendégeit lakoltassa ki, különben bojkott, stb. lesz a dologból.

Tudósítónknak a vasárnapi délután folyamán alkalma volt úgy *Kutassy* Ágost dr. titkárral, mint *Kádár* ügyvéddel beszélni.

Kutassy meglepve mondta, hogy menyire csaldott Ipolyságban. Nagyon kis város, a hol meglehetősen egyhangu az élet.

Rátérve a küldetésére, kijelentette, hogy előre ő nem nyilatkozik, hanem ajánlja, hogy várjuk be *B. Szabó* főispán Hontban való működésének első hónapját, és meg lesz az egész közönség győződve róla, hogy *Szabó* Mihály kiváló főispán, a kivel Hont csak nyer, és a ki sokat tehet és tesz is majd Hontért.

Kádár dr. pedig azt mondta, hogy ő mindig ellenzéki ember volt, ma is az, a kormánynak nem is tenne semmi áron szolgálatot, csupán *Szabó* Mihály barátjáért van itt, a kit ő is kiváló embernek tart, és fölötte nagybecsül.

— Lesz-e megyebizottsági tag az installáción? mert tudomásom szerint nem lesz egy sem? . . .

— Erre nem felelhetek, — szolt *Kádár* ügyvéd, — de valószínű. . .

— Hát lakása van-e a főispánnak?

Kutassy dr. mosolygot:

— Annyi lakás van itt, kérem, és mind a főispánra vár.

Kádár dr. azt mondta, hogy miután a főispán kerülni akar minden beavatkozást, a mi kellemetlen érzelmeket keltene, a pénzügyigazgatóságban fog egyelőre lakni.

— Hát ennivalójuk van-e?

Kutassy előzékenyen jelentette ki, hogy ha Ipolyságon valakinek nem volna ellátása, a főispán, vagy kísérete igazi magyar vendégszeretettel látja.

Majd hozzátette:

— Hanem azért fogadok, hogy a lapok tele lesznek, hogy nem volt mit ennünk.

A titkári hivatal.

Hétfőn délelőtt felkereste *Kutassy* Ágost dr. *Soltész* István dr. főispáni titkárt, a kitél a kapus-szobában elhelyezett hivatal átadását kérte.

Soltész az irattárt azután át is adta.

A katonák.

Hétfőn dére volt jelezve a katonaság érkezése, és nagy kíváncsi közönség várta a derék hadflak bevonulását.

Meg is jött az esztergomi 70-osok és a komáromi 83-asok két-két százada és a hosszú bevonulás alatt csakhamar megteltek a Fő-tér gyalogjárói közönséggel.

Az emberek mosolyogtak:

— Minek ide annyi katona! . . . hiszen az ipolysági csendőrs megőrízni *Szabó* Mihály becses személyét.

— Hát az ipolysági konyhavilág?

— Na, a leszereli a nemzeti ellenállást, és — az erőszaknak enged.

Mikor délután huszárokat is hozott egy különvonat, már bosszusan mondták:

— Csukugyan megjött Roszdesztvenszky! . . .

És még másnap is jöttek huszárok, a kikkel az Ipolyságon lévő csendőrök és katonák száma csaknem ezerre emelkedett. Van közöttük egy szakasz utász katona, a kik a vármegyeház esetleges feltérésére jöttek, és hat fegyverkovács.

Tudósítónk bizalmasan megkérdezett ez ügyben egy katonatisztet, minek itt az az óriás ki-rendeltség.

— Odafent az a hit — mondta a katonatiszt, — hogy az ipolysági installáció az összes eddig történt beiktatásokat fölül fogja múlni botrányokban és ennek akarják ezzel az elejét venni.

Igy — szólnak a hegyek egeret.

Szabó tiráda.

A főispán érdeklően egész tömeg körlevéllel árasztották el megyénk polgárait, a melyek valóságos émelyítő diethimnuszt zengenek *Szabó* Mihályról és a szövegük a következő:

Hontvármegye népe!

Tisztelt Polgártársak!

Ő Felsége a Király *Szabó* Mihály urat kinevezte Hontvármegye főispánjának.

Ebben a hivatalában az a dolga, hogy a szegény ember sorsát úgy igazítsa, hogy maga is, meg a felesége is, meg az apró eselédkéi is gyarapodjanak, boldoguljanak.

Ha magas az adó, ha sok a közköltség, ha elbujt az igazság, ha nagy a hatalmaskodás, ha késik az ítélet, ha sok az áskálódás, csak ő hozzá kell fordulni. Majd tesz róla, hogy apadjon a közköltség, hogy megjöjjön az igazság, hogy a hatalmaskodó keze koppintsanak, hogy az ité-

let kimondassék és hogy abba verembe, amit másnak ásott, az áskálódó maga essen bele.

Csak Ipolyságra jusson!

De éppen csak ezt nem szeretnék sokan. Azt mondják, hogy Felséges Királyunknak nem volt jussa ötlet főispánnak tenni és hát nem hagyják, hogy ő főispán legyen. Azt lármázzák, hogy ha csupa aranyat hoz, meg csupa mézet, még akkor se eresztik be Ipolyságra. Hát ne eresszék, majd bejön magától a Király katonáival! Mert bizony aranyat hoz ő Tisztelt Polgártársak, a szeretet aranyát. Színémet hoz, az igazság színéjét.

De még hoz mást is, a jó tanácsok, a vigasztalás, a megnyugtató, a bizalom, aranyul ezüstnél drágább kincseit!

Mindezt szeretné Hontvármegye népe között szétesztani, de nem engedik. Február 1-én reggel jön Ipolyságra s ők kövökkel, zaptojással, botokkal, ganajlével várják Felséges Királyunkat. Beberét! Hát magyar böcsül-e ez?

Királyunk Ő Felsége püspököket nevez ki, bírákat nevez ki. Ezeket nem bírják és nem bántják. Csak éppen főispán nem köll nekik bántogatják a nemzetet, hogy gyalázzák meg a Király emberét, ahogy tudják. Miért?

Azért mert a Király most azt akarja, hogy a szegény ember is választhasson az országgyűlésbe, meg hogy őt is választhassák követnek. Mert hát, ha jól látjuk a szegény ember, ha porciót fizet, meg az őt mért ne választhassák őt is követnek? Mert ne szólhasson bele ő is az ország ügyébe? Milyenben van az esze járása?

De ezt a nagyok, a hatalmaskodók megfogják. Isten tudja mért nem akarják, hogy a szegény ember maguk között maradjon. Azt akarják, hogy olyan törvények közzé kerüljenek, a melyek a szegény ember, se testének, se lelkének nem köllenek.

Hát, hogy ez meg ne esedjen, meg minden ember. Ezért ne hagyják meg a szegény ember csapni a hamis prófétáktól.

Ezért ne üljön föl senki az országgyűlésben, hanem viselje magát becsületes magyar emberként, méltóan, aki a Király emberét elfogadja, fogadja; előbb kitapasztalja, mit mivel, mit tud, s csak azután mondja: Ez nem nekünk való! Ez a mi emberünk!

Igazi hivatás!

De ez az igazán értelmetlen és hü ye iras nem fogja megtenni a kívánt hatást, hanem eredménytelen nem marad. *Sághi* Benő a megyei egyesült ellenzék elnöke jelentést tett sajtórendőri kihágás miatt elöle, mert nincs rajta a nyomda cége; azután osztály elleni izgatásért-bűnvádi eljárást kér, és így a kis manifesztum több kárt okoz, mint hasznot.

A városházán.

Kedden 10 órakor felcalták *Silberstein* Sámot a *Honti Lapok* nyomdájának hazafias nyomdai gépmesterét a városházára, a hol felelősségre vonták ama gyűlés miatt, a melyet *Szabó* Mihály fogadása ügyében tartott és vezetett az *Asbóth*-féle vendéglőben.

Kihallgatás után elbocsátották.

A 25-ösök proklamációja.

Ugyancsak kedden délelőtt függesztették ki a 25-ös bizottság következő proklamációit:

Nyílt kérelem!

Egy ember, a kit hazánk alkotmányának letérésére vállalkozott országos intőzőség a vármegyénk élére rendelt ki, működésének megkezdését

1906. évi február hó elsejére helyezte kilátásba.

A vármegye törvényhatósága közgyűlésének tiltó rendelkezése dacára, a tulajdonukat képező székházunk nagytermébe önkényüleg fent irt köz-

Sirolin

Mint az élelmet és a hőt, megadja a közhigiénét, védelmet, újul ismételt.

Tüdőbetegségek, neuritikus, számköngös, skrofulozis, influenza

elica szamtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkori „Roche” eredeti oxomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc).

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszertárban. — Ára üvegenként 4.— katonai.

gyűlést hívott össze, és erőszakos ter-
vének megvalósításához fegyveres kar-
hatalmat hoz magával.

Arra kérjük tisztelt elvtársainkat,
hogy a jogellenesség és erőszak miatti
indokolt felháborodásukat mérsékeljék,
mert egy csepp hazafias vér többet ér,
mint az erőszakos egyén, kerüljék a
fegyveres hatalommal az összeütközés-
nek látszatát is, mert egy pillanatnyi
kellemetlenség is tulságos nagy áldo-
zat, a szuronyokon nyugvó és csak
rövid ideig tartó erőszakoskodás meg-
akadályozásáért.

A törekvésnek hiányzik a törvényes
és hazafias alapja, az erőszaknak rö-
vid idő alatt kell, hogy vége szakad-
jon, kell, hogy a törvényes rend ha-
tálya alá ismét visszalépjön.

Arra kérjük igen tisztelt elvtársai-
nkat, hogy február hó 1-én a délelőtti
órákban a lehetőségig lakásukban tar-
tózkodjanak, — hogy szabadságunkat
ért csapás folytán házaikra gyászszál-
lót tüzzenek ki, délelőtti 9 órától 11
óraig „nemzeti gyász” indokából nyi-
tott helyiségeiket zárják be, — ven-
dégülösök, fuvarosok, fodrász és min-
den iparost arra kérünk, hogy a ki-
rendelt embertől szolgálatukat tagadják
meg, — az egész közönség adja nyil-
tan kifejezését annak, hogy megyénk-
ben csak alkotmányos uralmat ismer
el, az önkényt, az erőszakot megveti!

Isten megoltalmazza hazánkat min-
den támadás ellen, mert jogainkat,
szabadságunkat utolsó csepp verig mi
is védelmezni fogjuk!

Éljen a haza! Éljen az alkotmány!
Ipolyság, 1906. évi január hó 28.

A 25-ös bizottság.

Higgadt, méltóságos hangja ennek
a felhívásnak, amelynek szövege *Sághi*
Benő mesteri tollát és tárgyias higgadt-
ságát dicséri, és dacára annak, hogy ko-
moly hangjában nincs egy sértő szó, a
benne levők ölé méregként hatnak a mai
kormányrendszer hontmegyei kirendeltsé-
ge ellen.

Ugyanesak kedden délután *dobottatta ki*
a város is meglehetősen népies hangon, hogy
a főispánt *sem kövel, sem záptojással meg-
dobni nem szabad,* és viselkedjék a közön-
ség higgadtan és nyugodtan.

Feltörrik a megyeházat.

A *Honti Lapok* jól értesültsége folytán
már a múlt számában hírül adta, a minék
kedden suttogva járt a hire, hogy hétfőn
este megjött a kivételes hatalommal ren-
delkező *Horváth Elek* miniszteri titkár, a
ki fel fogja törteni a vármegyei ház nagy-
ermét.

Két órákor délután hosszú sorban meg-
is szállták a esendőrök a vármegyei házat
és *Kutassy Ágost dr.* bement az alispán-
hoz, a honnan kijövet megkezdődött a
gyülesterem ünnepies feltörése.

Erről az aktusról a *Honti Lapok* külön
kiadást adott helyi olvasóinak, a melyet
vidéki előfizetőinek e számhoz esatol.

Mindazonáltal szükségesnek tartjuk e
kétségtelenül történeti momentumot alábbi-
akban is ide rögzíteni:

— Czobor vagyok, Hontvármegye ezidő-
szerinti alispánja, — mutatkozik be alis-
pánunk a esendőrszázadosnak a nagyterem
előcsarnokában.

A százados összeütötte sarkantyuját, és
szalutált.

— Loránt esendőrszázados!

— Szabad tudnom, minék köszönhetem,
hogy az urak itt megjelentek?

— Felsőbb utasításunk van rá, a me-
lyet *Kutassy* titkár ur fog előadni.

Most *Kutassy* ismét kérte a terem kul-
csait és a tagadó válasza a századoshoz
fordult.

— Fel fogjuk nyitni a termet!.. Azt
hiszem, százados ur kellően el van látva
emberekkel?..

— Igen, — mond a százados és kom-
mandíroz.

— Vorwertz!

Előlép négy fegyverkovács változatos
tolvajkulesokkal felszerelve és komman-
dóra kinyitni próbálja az ajtót.

Az első nyomásra nem enged, de a má-
sodikra egészen szépen kinyílik.

Többen elkiáltják magukat:

— Abug a hazaárulók!..

Valaki megjegyzi:

— Hát a peccétek!..

— Leszakadtak.

Loránt százados mosolyog.

— Maróton nem csinálták a peccéteket
olyan magasra.

— Hát ha nálunk olyan nagy szál em-
berek vannak, — mondja az alispán.

Bemennek a terembe, a hová a tiszti-
kar után az egész közönség bemegy.

— Kik ezek az urak itt? — kérdezi
Loránt az alispánt.

— Az én kíséretem.

— Valamennyi?

— Nem, csak ez a néhány ur!

— Felkérem tehát az urakat, a
kik nem megyei tisztviselők, hagyják el
a termet.

Mély megilletődés vesz erőt az embere-
ken. Botörtek idegenek a vármegye szék-
házába, a melyben mindig jogért, alkot-
mányért küzdöttek és esendőrszurony esil-
log a megyegyűlések helyén, sarkantyú
peng a parketten... A megilletődés elfo-
gódottá tesz mindenkit, a miből a esendő-
rszázados hangja zavar ki, a ki *Kutassy*-
hoz fordul:

— Hát most mit csinálunk, titkár ur?

— Ezután folytatódik az erőszak, és fel-
nyitják a többi ajtót is...

Egy kis íráspróba.

Déleste, a mikor a *Honti Lapok* külön
kiadása szétröppent a városba, kétségtel-
en volt, hogy *Horváth Elek* miniszteri
titkár, kormánybiztosi hatáskörrel Ipolysá-
gon van, sőt azt is rebesgették, hogy
az alispánhoz intézett *Szabó Mihály*-féle
levelet, az aláírást is, ő írta.

Lapunk szerkesztőségében összehason-
litottuk a főispán meghívóján és az alis-
páni levélen levő aláírásokat és ez írás-
próbából kétségtelenül kitűnt, hogy a
két aláírást *nem egy kéz* írta.

Két titkár.

Este volt *Soltész István dr.* főispáni
titkár bucsubankettje, a melyen az egész
város ünnepelte a népszerű, szeretett tit-
kárt.

Ha összehasonlításban kedvünket leljük,
megállapíthatjuk, hogy a minő rokonszen-
vesen, sajnálkozva, szeretettel bucsuznak
az egyik titkártól, — olyan szeretetlenül,
népszerűtlenül köszönt be a másik.

Békehir.

A *Soltész*-banketten érkezett *Czobor*

László alispánhoz *Thék Endre* következő
távirata:

Megalkuvás biz- tos, részletkérdé- sekben tárgyalnak.

A béke olajágát hozó sürgönyt zajos
örömmel fogadták és az, egész bizonyo-
san tudjuk, nem gyarapította a jó han-
gulatot *Szabó Mihály* javára.

Itt a főispán!

Hétfőn is, de kedden este is kiment
egy esendőr szakasz a vonathoz, a mi azt
jelentette, hogy a főispánt várják.

Vagy az itt levők nem voltak jól értesülve,
vagy a közönség megtévesztése volt ez a
esendőr manőver, mert a főispán nem jött...

De kedden este negyed tizenegykor
megjött a várva-várt megyefőnök Budapest-
ről Balassagyarmatra jött, onné három
gyarmati fiakkoron Ipolyságra. Az el-
sőn három esendőr tiszt ült, a középsőn a
főispán két budapesti ügyvéd kíséretében,
a harmadikon pedig öt közsesendőr.

A kocsí egyenesen a megyeház elé hajtott,
a hová nyomban vacsorát hozattak *Sár-
kány* vendéglőjéből, a ki a kíséretnek la-
kást is adott.

Steiner butorkereskedő és *Neuspieler*
Adolf divatárus rendezték be a főispán
hálószobáját, ágyneműt szintén a *Neuspil-
lertől* hoztak.

A vacsora éjfélutánig tartott, és a kísé-
ret negyed 1-kor távozott a nagyfogadóba.

E helyütt egy kis leleplezéssel szolgál-
unk:

Saját szempontjából okosan tette a fő-
ispán, hogy éjjel, titokban érkezett Ipolysá-
gra.

Egészen biztos értesüléseink szerint be-
mondott nappali bevonulására világért sem
ismétlődött volna a debreceni eset, szemé-
lyét tetteles inzultusok nem érték volna,
de országos halotát keltő esufságok voltak
számára a nagy fegyveres készültség da-
cára mesteri eselszövénnyel előkészítve.

Az első interjú.

Szabó Mihály főispánt *Mándoki Lajos* fő-
városi újságíró, a *Pesti Hirlap* munkatársa
nyomban meg is interjúholta még az éj
folyamán.

Kérdéseire a főispán a következőket
mondotta:

— Azért jöttem este, mert kerülni akar-
tam minden feltűnést. Az eskü letétele
csaknem bizonyos, mert eddig négy bizott-
sági tag van, a ki eljő az eskütétel meghall-
gatására. Egyelőre nem maradok Ipolysá-
gon, de az installáció után Budapestre
utazom.

Mándoki szerint a főispánt a hosszú
kocsiut nem viselte meg, de jó kedvű és
nyugottnak látszik.

Kaland az éjszakában.

Egy ipolysági iparos jókedvűen jött ha-
zafelé kedden éjszaka, és találkozott egy
esendőrőrjáratral.

— Ni, a gyászmagyarok! — mondja, a
mit a vezető esendőr-tiszt meghallott és
kérdőre vont:

— Kire vonatkozik ez?

— A ki kérdi!

A esendőrtiszt ingerült lett, és rászólt
embereire:

— Tartóztassák le ezt az embert!..

Hála az ipolysági világitásnak, a delik-
vens a sötétben megugrott, és mikor a
esendőrök keresni szédtek, a jó öreg éj-
jeli őr akadt a kezeikbe, a kit a tévedés
fölött bosszusan zavartak utjára.

Ipolyság gyászban.

Szabó Mihály főispán megérkezte hírére a város gyászt öltött. A házakra, különösen a megyeház körüli épületekre, kitűzték a gyászlobogót.

Azt már említettük, hogy üzletekben és ablakokban megjelent a főispán arcképe fekete fakeretben.

Holnap, az installáció napján, az üzletek be lesznek zárva, a bezárt ajtókon e cédulával:

**Nemzeti gyász miatt
ZÁRVA!**

A gyászba egy kis humor is vegyül: az Asbóth-vendéglő törzsvendégei a gyász stilszerű kifejezése jelül e napokban fekete sört isznak.

Egy kis hangulatkép

Szerdán este az utcákon mindenütt csend. Az emberek, ha találkoznak, arról beszélnek, vajjon lesz-e csakugyan megyeatyá a beiktató ünnepen?!

A vendéglőben nem igen politizálnak, unják már kissé a dolgot.

Az esti vonattal még néhány pesti újságíró jött az ipolysági borzasztóságok megtapasztalására, de ezek is csalódnak, mint *Mándoki* kolléga.

Erős csendőrjárat cirkál, a mely minden járókelőt, ha csak bot is van nála, feltart. A kapuk alját teleszórták ilyen cédulákkal:

Abczug
Szabó Mihály
az új megyefőnök

Az utca mulat.

Csütörtök reggel. Az erős csendőrvigyázat dacára reggelre az épülő Frischer-házon egy akasztott báb lógott, alatta e felírás:

Szabó Mihály megyefőnök.

Az utca meglehetősen mulatságot talált benne, de Frischer Adolf levágatta és az udvarba hátra dobatta, úgy, hogy mire *Lóránt* százados, és *Kovács* csendőrfőhadnagy a hely színére érkeztek, csak az akasztott ember kötelét találták.

A csendőröket nyomban kutatóra küldték az alak után, a mit csakhamar meg is leltek, és *Lóránt* százados harsányan adta ki távozóban a parancsot:

— Ha valakinél még ilyet találnak, azonnal le kell tartóztatni!

Hercz né pogácsái.

Hercz Adolf üvegkereskedő neje frissen sült pogácsával kedveskedett a főispánnak, ki ezt a különös figyelmet levélben köszönte volna meg.

A katonaság felvonul.

Fél kilenc óra tájban hangos trombitaszó jelezte a nagy napot, és Ipolyság mellékei csak úgy ontották a sok katonát.

Erre már lezárták az ajtókat, és az utca megtelt kíváncsi néppel.

A főteret elfoglalták a katonaság hadoszlopai, és felváltották az eddigi csendőrjáratot, a kik a megyeház körül tartották üresen az utat.

Csakhamar feljöttek a huszárok is és a főtéren valóban festői képet nyújtott e szomorú alkalomra felvonult katonaság.

Czobor László alispán néhány megyei tisztviselővel a megyeház előtt állott és megkérdezte *Kovács* csendőrfőhadnagyot vajjon jegy nélkül be lehet-e a megyehá-

zára jutni, a mire a főhadnagy azt mondta, hogy nem lehet, és nem is ajánlja, mert a bejutni akarók ellen erőszakot alkalmaznak.

Az alispán mosolyogva jegyezte meg:

— Én éppen ezt az erőszakot akarnám provokálni!

Az utcán.

Egy sereg tisztviselő összeverődve tárgyalja a ma eseményeit az utcán, és többek közt szóba kerül a főispán titkárja is, mire megjegyezte az alispán, hogy ő táviratot küldene az esztergomi alispánnak, a melyben tiltakoznék ellene, hogy ha már a hadsereg a megye nyakára jön, hogy hazafias lelkesedését letörje, Esztergom-megyétől igazán nem várta volna, hogy az ő embereit: egy megyei hajdut is Hont nyakára küldje.

Az utcán egész modern mintára egykét emberrel körözteti a 25-ös bizottság ama hirdetését, a mely szerint a tervezett értekezlet nem a nagy szállodában, de a Lengyelben lesz.

Volt is már egy előértekezlet, a melynek az a határozata, hogy a bizottsági tagok közül az ülésre senki sem fog felmenni.

A fekete zászlók.

B. Szabó Mihály főispán átirat *Lipsey* Ervin kir. főügyész helyetteshez, és a főtéren levő fekete lobogók eltávolítását kérte.

Lipsey e kérelmet elutasította, mire a főispán ezt nyomban megfeljebbezte a kir. törvényszék vádtanácsához.

Utóbb azonban a csendőrség a kir. ügyész írásos parancsára hivatkozva a gunyos feliratu lobogókat leszedették; így *Landauer* Béla dr. tb. főjegyző házaról is, aki azonban újra kitézte és *Lóránt* csendőrszázadost tetta felelőssé, ha emberei az ő házába betörnének.

Utána jártunk illetékes helyen a dolognak, és arról nyertünk értesülést, hogy a kir. ügyészség az egyes házakra kifüggesztett fekete zászlók leszedését nem rendelte el, hanem a főispán feljelentése folytán a csendőrszázadosparancsnokságot csupán arra hívta fel, hogy azon házak tulajdonosainak neveit, a hol sértő feliratu zászlók vannak, a kir. ügyészségnél jelentse be.

Ha tehát a csendőrség mégis világosan a kir. ügyészség rendelkezésére hivatkozott, jogtalanul járt el, és ez az eljárás megérdemelné, hogy a kir. ügyészség kíváncsi legyen erre az eljárásra.

A terem képe.

A közgyűlési terem képe a szokott rendes, azaz csak annyiból, hogy az elnöki emelvény nincs többé a karzat alatt, hanem a régi helyén van, de az előadók asztala nincs a rendes merőleges vonalban az elnöki emelvényhez állítva, hanem két sorban hosszan vannak asztalok végig a termen, a mely 10 óra tájban még egészen üres.

A terembe való feljutathás még hirlapírói igazolvánnyal is fölötte nehéz.

Először a katonai kordonnál kell a jegyet felmutatni, azután csaknem lépten-nyomon igazolni kell az embernek, hogy jogcíme van a belépésre.

Az első atak.

A hazafias tüzet nem mérsékelte a kirakasztott plakát, sem a vezetők higgadtságra való felhívása, mert nagy tömegben odavonultak a megyeház elé és csakhamar áttörték a katonai láncot.

A tiszték tehetetlenül állottak, a mikor ezei ökök emelkedett fenyegetőleg a levegőbe, és felhangzott a kiáltás:

— Alávaló bitang! hazaáruló!

Ekkor parancsot kapott a huszárság, hogy oszlassa szét a népet.

A huszárok nekik is mentek, de a tömeg erősen állott, úgy, hogy csendőröknek kellett szuronynyal a kézben szétverni az embereket, a mi szintén nehezen ment, mert egyik-másik még a szuronyoknak is ellenszegült.

Igy *Berzeviczy* Béla szolgabíró tovább vitték, *Vajda* Pált pedig, a ki egy csendőr felé ütött, letartóztatták és csak *Kovács* főhadnagy közbenjöttére bocsátották szabadon.

Ekkor a tömeg már szorult hátra, és önkénytelenül, talán akaratlanul tört ki belőlük a Kossuth-nóta, és úgy szált áradozva a mosolygó februári égre, gyujtva, lelkesítve, magával ragadva, és közben ismét elkeseredett öklök emelkedtek magasba, és ezer torok ordította:

— Abczug! hazaáruló! le vele! . . .

A beiktatás.

Pontban 10 órakor megnyílt a nagy terem ajtaja és belépett rajta B. Szabó Mihály főispán.

Halvány arcú, fekete szakálas ember, szalonruhában. Kiséretében vannak *Kutassy* Ágost dr. főispáni titkár, *Kádár* Gusztáv és *Molnár* Dezső dr. fővárosi ügyvédek, továbbá *Králik* Lajos dr., földbirtokos Ipolyszécsénkérő, *Horvatovich* Alajos korponai állatorvos, *Kliment* József, *Verebes* István bizottsági tagok; továbbá a tisztikar egyetlen tagja *Haán* Kálmán megyei levéltáros, tb. főjegyző, ugyancsak a főispáni szobákból jöttek ki a hirlapírók is.

B. Szabó Mihály főispán megállt az elnöki szék előtt és a következő beszédet mondotta:

Tekintetes vármegyei közönség!

Ő Felsége, a király engem méltóztatott Hontvármegye főispánjává legkegyelmesebben kinevezni.

Ezt a kinevezést, hogy én hódolatteljes tisztelettel elfogadtam, kötelességem a törvényhatóság tudomására juttatni.

Hontvármegye ügyviteli szabályrendelete értelmében a vármegyei közgyűlés kitűzése a főispáni jogkörbe van utalva, így a mai ülés összehívása törvényes.

Ugyancsak a vármegye ügyviteli szabályrendeletének 4. §-a arra kötelezi Hontvármegye tisztikarát, hogy a közgyűlésen megjelenjenek, de *Haán* Kálmán tb. főjegyzőn kívül senki sincs a tisztikarból jelen.

Méltóztassanak megengedni, hogy hivatali eskümet az itt leírt minta után *Haán* tb. főjegyző ur kezébe letegyem.

Haán Kálmán tb. főjegyző kéri a főispánt, hogy tegye le esküjét, és vezesse, ügyeinket legjobb tudomása szerint továbbra is rendben.

Ekkor a főispán egy összehajtott ívet húzott elő, a melyen litografált eskümintát *Haán* Kálmán tb. főjegyző olvasása után letette.

Ezután a főispán beleült az elnöki székbe, a következőket mondotta:

Tekintetes Törvényhatósági Bizottság! Az előirt formában letévé hivatalos eskümet, szíves engedelmmel Hontvármegye elnöki székét ezennel elfoglalom.

Králik Lajos dr. : Nincs senkitől megbízatása, hanem a saját nevében beszél. Látjuk, hogy a megyebizottsági tagok nagy része távol van, elégedetlenek és haragszanak. Ő csak konstatálja, hogy nincsenek itt, a mikor nézete szerint ez hazafiúi kötelesség. Hiszi, hogy ez nem marad így, mert lesz idő, a mikor sokan fogják üdvözölni a főispánt.

A főispán a kormány rendeletéből van itt, rendet csinálni, a miért is a maga részéről teljes bizalommal üdvözli. Tudjuk, hogy a szomszédban megyei tisztviselő volt, arravalóságát igazolják ismerősei és barátai.

Kéri a bizottságot, engedjék meg, hogy a maga részéről a főispánt melegen üdvözölje.

B. Szabó Mihály főispán : Tisztelt megyebizottsági tag ur! Tisztelt közönség! Nem a rendes megszólítás, a mit használ, mert Hontvármegye sok vihart átéltek székháza ez idő szerint üres. Hogy miért maradtak el a megyebizottsági tagok, nem kutatja, de higgyük, hogy szent, a hazát szerető meggyőződésből maradtak távol. Ez tőlük téves lehet, de mi a szándék és a cél nemességét tőlük el nem vitathatjuk. Én azonban, tekintetes vármegyei közönség, abban a reményben vagyok, hogy ha magam elé tűzött terveimet és törekvéseimet megvátósíthatom, akkor a ma távollevő urak is velünk fognak haladhatni.

Abból az alkalomból, hogy a bizottsági tag ur szíves volt személyemet aposztrofálni, bátorságot meríték, hogy csak rövid programot mondjak.

Rövid idő óta vagyok Hontvármegye területén, nem tudom, mi az érdeke, mi a szüksége és kívánsága Hontnak, de amint előttem áll egyenes vonalban ez az ajtó, egy fix pont, olyan egyenes lesz az én utam is. Nem nézek se jobbra, se balra, nem paktálok a klikkekkel, de haladok tántoríthatlanul a magam útján.

Ismét hangsúlyozom, a mit már a bizottsági tagokhoz küldött körlevelemben is megjegyeztem, hogy egy politikai rendszert sem követek, csupán a magamét, a melynek jelszava: Egyenes uton, előre!

E jelszóval kérem a vármegye közönségének bizalmát és rokonszenvét.

Ezek után főispáni jogánál fogva **Molnár Dezső dr.** fővárosi ügyvédet tb. főügyésszé nevezte ki, a ki nyomban letette **Haán Kálmán tb.** főjegyző kezébe a hivatali esküt.

— Még egy feladatunk van, tekintetes törvényhatósági bizottság, — szólt fel újból a főispán, — hogy a mai események hiteles történetét megörökítsük. Úgy tudom, hogy a vármegyei szabályrendelet értelmében 3 megyebizottsági tag szükséges a jegyzőkönyv hitelesítéséhez, a mire felkérem **Králik Lajos dr.**, **Kliment József** és **Horvatovich Alajos** bizottsági tagokat. Ezután megköszönve az urak szíves megjelenését, az ülést bezárom.

A Lengyel szállodában

A törvényhatósági bizottság tagjai mintegy ötvenen, és a vármegye tisztikara Czobor László alispánnal az élén a Lengyel szállóban értekezletet tartottak, itt érte őket a hír, hogy az eskületétel megtörtént. Felviharzik a felháborodás az öt megyebizottsági tag ellen, kik az eskületételt lehetővé tették.

Az értekezlet **Idénka Oszkár** indítványára kimondotta, hogy úgy közgyűlés összehívását, mint az eskületételt törvénytellennek tartja.

Az utcaán **Ivánka László** szólt a néphez, mely egyre tüntetett, hazafias dalokat énekelt.

A huszárságnak ugyancsak dolga akad, hogy az óriás tömeget a megyeháza elől visszazorítsa.

Tisztelgések

Az eskületétel után a főispánnál tisztelgtek **Halász Mátyas** pénzügyi tanácsos, kir. pénzügyigazgató, **Draskóczy Jenő** a kir. államépítészeti hivatal főnöke, és **Lipősey Ervin dr.** kir. főügyész-helyettes.

Králik Lajost megverték.

Két kínos epizódja is volt az installációnak. Az egyik **Králik Lajos dr.** megyebizottsági tag csufos megveretése.

A tömeg valahogy megtudta, hogy **Králik Lajos dr.** az eskületétel után **Kovács S. Endre dr.** főorvosnál időzik. Mikor kijött, a nép hógolyókkal esett neki. **Králik** védekezett és közben megütött botjával egy embert. Erre nekiestek, letépték a földre, összevisszataposták, és botokkal verték. **Králik** kétségbeesetten könyörgött, hogy az istenért csak ne bántsák, mire nagy nehezen kocsi-jába ültetett, hol még egy uri ember megpofozta.

Ha sürgősen nem jönnek a csendőrök, a nép haragjában agyonveri.

Králik kocsiját azután huszárkordon kísérte a hidig.

Ugy halljuk, hogy a honti szakadásnál is megtámadták és véresre verték.

Haán Kálmán kálváriautja

Haán Kálmán megyei levéltáros tb. főjegyzőnek is meg volt a kálváriautja. Csendőrfödözettel indult haza, mely alig volt elég a tömeg dühének fékmentésére.

— Gazember! hazaáruló! zudították mindenütt fejére a gyalázó kifejezéseket. A plebánia sarkán összevissza köpdösték. A takarékpénztár földszinti erkélyéről és az ablakokból öklök és botok fenyegetőztek feléje, és szidalmazták.

Lakásának összes ablakait bezúrták és az ablakrámkat is kifeszítették.

Délután csendőrfödözettel leányaival elutazott. **Horvatovich Alajos** állatorvost, mint valami siralomházban egész nap 3 csendőr őrizte.

A korponaiakat értesítették **Plachy Gyula** és **Paczolay Gusztáv**, azért este vagy százan várták a vasutnál, de ő 2 csendőr kíséretében gyalog kiment a vágóhidhoz, ott fiakkere ült és úgy ment Korponára. A korponaiak lakására mentek, de akkor már a rendőrség őrizte.

Ugy halljuk, hogy **Kliment József** megyebizottsági tagot is Gyerk körül megverték.

A főispán elutazása

Szabó Mihály főispán **Kovács csendőrfőhadnagy** által csellel előkerített **Schwarz-féle** fiakkere a déli vonattal, hová erős huszárfödözettel kísérte, elutazott, valószínűleg az aszódi vonattal Budapestre.

Délután utazott el kísérete. A főispáni titkár, aztán valami **Schweiger Béla** bankhivatalnok, ki **Kádár Gusztáv dr.** ügyvéd álnév alatt töltött heteket, és járta a megyebizottsági tagokat. Vele együtt eltűnt néhány gyanús idegen alak is, így valami **Krausz** nevű, állítólag fonográf-vigéc.

Element a katonaság

Délután külön vonattal elutazott a katonaság és a csendőrség egy része. Az egész város mintha szabadon egy nagyot lélegzett volna.

Derült égről süttött át a nap és a városon egyszerre nem látszott meg a hód, de különösen az installációs délelőtti izgalma.

Mindenki vidoran járt napi teendője után.

Bünper Szabó Mihály ellen.

Tölgyessy Ferenc dr. helyettes tiszti ügyész következő följelentést adta be ma **Szabó Mihály** főispán és a titkára ellen:

Tekintetes királyi ügyészség!

Hontvármegye törvényhatósági bizottsága múlt évi december hó 29-én tartott közgyűlésében 398 szám alatt hozott határozatával kimondotta, hogy **Szabó Mihály** újonnan kinevezett főispánt a vármegye törvényes főispánjának el nem ismeri, s a megelőzően 356 szám alatt hozott határozatát fentartja.

Ezen 356 számú határozatban pedig kimondotta a törvényhatósági bizottság, hogy sem a főispáni lakást, sem a hivatalos helyiségeket **Szabó Mihály** rendelkezésére nem bocsájtsa, a vármegye gyűléstermét lepecsételteti.

Egyben kimondotta a törvényhatósági bizottság, hogy én, mint a vármegye alispánja az előző főispán távozása után a főispáni lakosztályt és hivatalos helyiségeket rendeztessem be az aljegyzők hivatalos helyiségévé.

Mind ezen rendelkezés a fenti határozatban foglaltaknak megfelelőleg általam fogantatba is vétetett.

Végül utasítottam, hogy az esetre, ha **Szabó Mihály** ezen rendelkezések ellenére és kifejezet tiltakozás dacára a vármegye közgyűlési termét feltöretti, a volt főispán lakosztályát és hivatalos helyiségét elfoglalja, ellene úgy a polgári peres eljárást tegyem folyamatba, mint a bünyfenyítő följelentést tegyem meg.

Ezen törvényhatósági határozatokat a belügyi ügyvivő megsemmisítette ugyan, ámde a megyegyűlés mindkét határozatot hatályában továbbra is fentartotta.

Ezek azon előzmények, melyeket jelen ügy bővebbi felderítése indokából előre bocsájtni szükségesnek tartottam.

Ezek után pedig előadom a következőket.

F. évi január hó 30-án délután 2 órakor alispáni hivatalos helyiségemben felkeresett **Kutassy Ágost dr.** főispáni titkár s átadta **Szabó Mihály** írásbeli kérelmét egy hozzám intézett levél kapcsán.

Ezen levélben **Szabó Mihály** kijelenti, hogy neki a közgyűlési teremre és a főispáni helyiségekre a február hó 1-én végbemenendő eskü tétel céljaira szüksége van, s ez okból felkér arra, hogy a nagyterem és a főispáni hivatalos helyiségek kulcsait titkárjának rendelkezésére bocsássam, mert ellen esetben karhatalmat vesz igénybe.

Ugyancsak felkér arra is, hogy a már vármegyei hivatalos helyiségekké átalakított főispáni szobákat üríttessem ki.

Erre én, mint a vármegyének alispánja, kinek általánosságban is, de a jelzett határozatoknál fogva különösen is, nemcsak jogában, de kötelességében áll a vármegyehez, valamint a benne lévő és vármegyei tulajdon képező ingóságok feletti örökös **Kutassy Ágost dr.** előtt kijelentettem, hogy a kulcsokat át nem adom, a karhatalom igénybe vétele ellen tiltakozom, s ha mind ennek dacára a fenti helyiségek karhatalom alkalmazásával elfoglaltatnak, a polgári és bünyfenyítő eljárást folyamatba teendem.

Tanuk ezen kijelentéseimre **Somogyi Béla** főjegyző, **Halász Ferenc** árv. ülnök, **Marek Károly** fősolgabíró ipolysági lakosok, vármegyei tisztviselők.

Ezek után **Kutassy dr.** azon kijelentéssel, hogy **Szabó Mihály**tól nyert megbízatásánál fogva a karhatalmat veszi igénybe, távozott.

A karhatalom a vármegye házának előcsarnokában összpontosított.

Csendőrök szállták meg a vármegyeházát, hogy **Szabó Mihály**, s illetve titkárjának rendelkezéseit kövessék.

Az alispáni helyiségben történtek után tisztviselő társaimmal a közgyűlési terem előtti előcsarnokba vonultunk föl, egyrészt, hogy tanui legyünk a törvénytelen fegyveres beavatkozásnak, másrészt, hogy itt is újból tiltakozzam a közgyűlési terem felnyitása, ennek és a többi helyiségeknek jogtalan elfog-

lalása ellen.

Tiltakozásom ellenére Kutassy titkár rendelkezése folytán csendőri asszisztencia mellett katonai fegyverkövacsok álkulcsal felnyitották 1. a lepecsételt és bezárt nagytermet, 2. a mellette lévő kis tanácstermet, 3. társalgó szobát, 4. a volt főispáni titkári szobát, mely jelenleg Landauer Béla főjegyző hivatalos helyiségét képezi.

Ezen kívül jogtalanul csendőr fedezet mellett elfoglalta Kutassy titkár a volt főispán hivatalos szobáját, végül a rá következő és a volt főispán magán lakásául szolgált két szobát, melyek ez idő szerint vármegyei aljegyzők részére vannak berendezve.

Landauer Béla dr., Okolicsányi István és Czompó Ede a fegyveres erőszaknak engedve, hivatalos helyiségeiket elhagyták.

Tanuk mind ezen körülményekre a már hivatkozott megyei tisztviselők, névszerint Somogyi Béla, Halász Ferenc, és Marek Károly, továbbá a hivatalos helyiségüket elhagyni kényszerült Landauer Béla dr., Okolicsányi István és Czompó Ede aljegyzők, végül Salkovszky Ferenc dr. t. ügyész, Nyáry Alfonz, báró árv. elnök, Sartorius István árvsz. jegyző és Totovics Kálmán t. főjegyző mindannyian ipolysági lakosok.

Szabó Mihály fent ismertetett rendelkezése és Kutassy Agost dr.-nak ezen rendelkezés folyományát képező ténykedése tételes törvényeinkbe ütközik, mert az 1848: III. t. cz.: a régi kormányhatóságok helyébe a felelős minisztériumot léptette.

Ezen törvényhely taxatív felsorolása szerint a miniszterek felelősek minden oly tetteért, mely az állam függetlenségét, az alkotmány biztosítását, a fennálló törvények rendeletét, az egyéni szabadságot, vagy tulajdon szentségét sérti.

A miniszterium tehát a végrehajtó hatalmat csak a parlamenti alkotmányosságnak megfelelően az országgyűlés állandó és folytonos ellenőrzése mellett gyakorolhatja.

Ha pedig az országgyűlés elnapoltatik, a mint hogy az már hónapok óta törvénytelenül el van napolva, a miniszteri felelősség csak írott malaszt marad.

Minthogy a jelen kormánnyal szemben az országgyűlés mindkét háza bizalmatlanságát nyilvánította, következésképp parlamentáris kormánnyunk nincs.

Minthogy az 1886: XXI. t. cz.: kifejezetten biztosítja a törvényhatóságoknak azon jogát, hogy a kormány sérelmes intézkedése ellen a képviselőházhoz fordulhassanak.

Minthogy ezen joggal a törvényhatóságok a jelen viszonyok között — a képviselőház együtt nem lévén — nem élhetnek,

Hontvármegye törvényhatósága helyesen járt el, midőn 356 s illetve 598 számú határozatait a belügyi ügyvivő megsemmisítése dacára is fentartotta s a megsemmisítéseket saját hatáskörében törvénybe és alkotmányos gyakorlatba ütközőnek nyilvánította.

Hontvármegye törvényhatóságának ezen határozatait — tehát az országgyűlés együtt nem létében úgy a miniszterium, mint annak közege a főispán titkárával együtt respektálni tartozik mindaddig, míg az országgyűlés újból megnyitván, a törvényhatóság panasz-jogával élhet, a mikor is az országgyűlés van hivatva megbirálni a kormányintézkedésnek törvényes vagy törvénytelen voltát.

Ép ezért jelen viszonyok között a vármegye még a nagy termet sem bocsátja a főispán rendelkezésére, minthogy törvényes főispánnak nem tekinthető, s a vármegye házában keresni valója nincs.

De még rendes, normális viszonyok között sem követelhető, hogy a vármegye a főispán, vagy titkárá részére hivatalos helyiséget vagy lakást biztosítson.

A főispán állami tisztviselő, lakást és irodahelyiséget tehát az állam köteles neki szolgáltatni, nem pedig a vármegye, mely — mint bármely magánszemély is, önmaga hárózza meg, hogy helyiségeit kinek bocsássa rendelkezésére.

Hontvármegye a főispáni iroda helyiségét és lakosztályt mindig esetről-esetre bocsátotta a főispán rendelkezésére, de mindenkor saját jószántából, s a nélkül, hogy erre bárki által kötelezhető volt volna.

Arra való az 1200 korona lakbér, melyet a főispán nem ajándéka kap, hanem a végből, hogy lakást és irodahelyiséget tartson fenn.

Ha mind erre a főispánnak korlátlan joga volna, akkor akár az egész vármegyeházat is kiüritethetné, onnan az összes megyei tisztviselőket kikergethetné a nélkül, hogy őt ezért felelősség terhelné.

Jelen esetben Szabó Mihály titkárá által nemcsak a volt főispán hivatalos helyiségeit foglaltatta el, — a mihez joga nem volt, — de elfoglaltatta a volt főispán magánlakásául szolgált két szobát is, a mihez meg pláne nem volt jussa.

A törvényeket mindenkinek tiszteletben kell tartani.

A főispánnak is.

De meg a titkárájának is.

A főispán élemedett ember. 23 évet töltött a közszolgálatban. Tehát tudnia kell, mit szabad és mit nem szabad.

Tisztelnie kell a tulajdon szentségét, az önkormányzati jogot.

Mind ez áll a titkárája is azzal a különbséggel, hogy őt tapasztalatlan, fiatal kora csak a legsúlyosabb büntetéstől óvhatja meg.

A törvénykönyvön keresztül taposva, a megyegyűlés alkotmányvédő ellenállását fegyveres erővel megtörve hatolt be a titkár a vármegye hivatalos helyiségeibe és a volt főispán magán lakosztályába.

A társadalom talán már végzett velük, most végezzen velük a törvény.

Az itt kifejtettek alapján Szabó Mihály mint felbujtó és Kutassy Agost mint tettes jelenleg ipolysági lakosok ellen vádat emelek:

1., Btk. 165 §-ába ütköző hatóság elleni erőszak büntette miatt, mert engem Hontvármegye törvényhatósági bizottsága fenti meghagyásának végrehajtásában erőszak által megakadályoztak;

2., Btk. 330 §-ába ütköző és 331 §. 3., pontja szerint minősülő magánlak megsértése büntette miatt, mert Kutassy Agost Szabó Mihály törvénytelen utasítására a vármegyeház helyiségeibe kifejezett tiltakozásom ellenére, jogtalanul, fegyveres erőszakkal, hamis kulcsok használata által behatolt;

3. a Btk. 421 §-ába ütköző, más ingatlan vagyona jogtalan elfoglalásának vétsége miatt, mert Kutassy Agost főnökének törvénytelen utasítására a megyeház fent érintett helyiségeit jogtalanul elfoglalta;

4. a Btk. 472 §-ába ütköző hivatali hatalommal való visszaélés büntette miatt, mert nevezettek a fegyveres erőt jogos indok nélkül alkalmazták;

A Btk. 474 §-ával sem Szabó Mihály, sem Kutassy Agost magukat nem védhetik, mert még ha törvényes felsőbbségük rendeletét teljesítették is, ezen rendelet, mint a nemzeti ellenállás letörésére irányuló, jogos hatáskörből származottak nem tekinthető.

Végül vádat emelek nevezettek ellen a Btk. 475 §-ába ütköző hivatali hatalommal való visszaélés vétsége miatt is, mert engem, mint Hontvármegye alispánját, a törvénytelen erőszak elviselésére kényszerítettek.

Az ügyvédi meghatalmazást csatolom.

Tisztelettel:

Czobor László
Hontvárm. alispánja

Feljelentés a főispáni titkár ellen.

Tekintetes kir. Járásbiróság!

Kutassy Agost dr. ipolysági lakos, főispáni titkár f. évi január hó 30-án csendőri karhatalom igénybevétele mellett bennünket felszólított arra, hogy hivatalos helyiségeinket hagyjuk el s bocsássuk neki rendelkezésére.

Mi, tekintettel Hontvármegye törvényhatósági bit

zottságának azon határozatára, melynél fogva a volt főispán hivatalos helyiségei, valamint magán lakosztályának egy része a vármegyei aljegyzők iroda helyiségeinek rendezettek be s mi ezen helyiségeket épen a törvényhatóság határozata folytán foglaltuk el s végeztük azokban hivatalos teendőinket, az illetéktelen fölhívást visszautasítottuk azon kijelentéssel hogy hivatalos szobánkat el nem hagyjuk s csak az erőszaknak engedünk.

Erre Kutassy titkár jogtalanul a készenlében levő csendőrség beavatkozását vette igénybe, mire mi hivatalos szobánkat elhagytuk.

Ez alapon A.) alatt valott ügyvédünk utján Kutassy Agost dr. főispáni titkár ellen vádat emelünk a Btk. 323. §-ába ütköző személyes szabadság megsértésének vétsége miatt.

Tanuinak: Somogyi Béla főjegyző, Totovics Kálmán t. főjegyző, Halász Ferenc árvaszéki ülnök, Sartorius István árvaszéki jegyző.

Indítványozuk: méltóztassék a tárgyalásra határnapot kitűzni, arra terhelhet, valamint tanuinak megidézni s befejezett eljárás után terhelhet büntetésnek kimondani s szigoruan megbüntetni.

Tisztelettel:

Landauer Béla
Czompó Ede
Okolicsányi István

A h é t r ől.

— **Rendkívüli közgyűlés.** Czobor László vármegyének alispánja Hontvármegye törvényhatósági bizottsága részére a bizottság 34 számú határozata folytán február hó 9-ének délelőtti 10 órájára a vármegyei székház dísztermében tartandó rendkívüli közgyűlést tűzött ki. A közgyűlést előkészítő állandó választmány pedig február 9-ikének délelőtti 9 órájára a székház kistermében egybehívom. Ha az állandó választmány és a közgyűlés a vármegyei székházban megtartható nem volna, az esetre *Ipolyság nagyközség tanácstermében* fog az február hó 9-én délelőtt fél 11 órakor és folytatólag 11 órakor megtartani. A tárgysorból kiemelkedik *Sági Benő* indítványa *Szabó Mihály beiktatása* tárgyában. *Ivánka* István indítványa *akormány képviselőjével a hivatalos viszony és érintkezés* tárgyában.

— **Soltész-bankett.** Soltész István dr. a Szombathelyre áthelyezett volt ipolysági főispáni titkár tisztelőit kedden este barátai és tisztelői bucsubankettet rendeztek, melyen százon fölül vettek részt. Lelkesen ünnepelték Soltész Istvánt, ki tíz évi iteni szereplése alatt a vármegye közönségének valódi rokonszenvét és szeretetét szerezte meg magának, a mit Czobor László alispán rendkívül szellemes és ötletes megnyitó pohárköszöntőjében juttatott kifejezésre, éltető a társadalmi körökben hasonlóan végtelenül vonzó szerepet vitt feleségét is. Halász Ferenc indítványára a közönség és a vármegye tisztikara nevében Czobor László alispán üdvözlő sürgönyt menesztett Vasvármegye tisztikarához, annak hasonló rokonszenvébe ajánlva Soltész Istvánt. Sartorius István indítványára Lits Gyula főispánnak is üdvözlő sürgöny ment Somogyi Béla szövegezésében. Vermes József hitközségi elnök két ízben is felköszöntötte az ünnepeltet, ki meghatottan két felszólalásban bucsuzott el a vármegye közönségétől, és külön vadásztársaitól. Ritkán keletkező lelkes hangulatban folyt le a bankett, melyen Asbóth vendéglős izletesen tálalt.

— **Az igazságügy köréből.** A vámosmikolai kir. járásbíróhoz beosztott *Streck Imre* dr. itteni joggyakornokot hason minőségben a szolnoki kir. törvényszékhez áthelyezték.

— **Ev. közgyűlés Ipolyságon.** Ez év január 23-án Ivánka László elnöke alatt Ipolyságon, a városba kis termében ev. közgyűlés volt, s megelőzőleg ev. templomi bizottsági ülés. A tanácskozás főtárgyai voltak a számadásokon kívül az egyházi rendszeres adófizetés ez év január 1-től fogva, s a *templomszentelés* idejének megállapítása. Utóbbi illetőleg az lett a határozat, hogy főtkörük Händel Vilmos honti ev. főesperest, hogy az ipolysági ev. templomszentelés idejét saktusát a folyó évi tavaszi honti ev. papi értekezlettel együttesen s képes latban megtervezzék. — **A rendszeres adófizetés** dolgában a Bolner Pál gondnok által összeállított névsort az évi adóösszegek kegyült a közgyűlés mint javaslatot elfogadja s az ág. hitv. ev.-ra nézve törvényre azaz kötelezővé teszi, a kivétel e módzatát az időközi változásoknak figyelembe vételével a jövőre nézve is állandósítja, az egyházi adóösszegek felvételére főtkörük s feljogosítja és kötelezi a gondnokot, segítő társul adván melléje Makoviczky Cirjek egyházi jegyzőt is Arra nézve pedig, hogy az ev. református testvérek is mily módon s összegekben járuljanak hozzá az ipolysági fejlődő ev. hitélet szellemi és anyagi szükségleteihez, így a lelkipásztor díjazásához, az ev. templom s udvara fentartásához, stb. A közgyűlés Nyáry Alfonz báró elnöke alatt Juhász Lajos perőcsényi ev. ref., Koricsánszky Pál terényi ev. lelkészek, továbbá Bolner Pál és Makoviczky Cirjek s (a közgyűlés főtkörésére) Krupec István honti ev. alesperesből álló vegyes bizottságot küldött ki az ügy tanulmányozására s megoldásának előkészítésére. — **A számadásokból,** melyeket Folkusházy ev. pénztáros beterveztett, kitűnt, hogy az eddigi összes bevétel 18083 korona 97 fillért tesz ki, mivel azonban adósság réme is fenyegeti a templomügy pénztárát, a bizottság kiküldi Krupec István s Bolner Pál biz. tagokat, hogy a mutatkozó hiány minő — és mennyiségéről — számadatok s iratok kellő megvizsgálása után, jelentésüket legközelebb megtegyék. Az ipolysági ev. templom alapja növelésére újabb adakoztak: Thuránszky Béla ajabb gyűjtése Horvátiban é. Merén 12 kor. 30 fill. eperjesi ev. kollegiumi gyámintézet adománya 24 kor. Kondor Emil, kisesalmiai földbirtokos adománya 20 kor. Kódera Hermin s Azary Médi 4 kor. Zmeskall Györgyné gyűjtésén 40 kor. ev. egyházi pénztár Budapestről 58 kor. 50 fill. a német Gustav Adolf egyesület ansbacher ágának adománya 46 kor. 80 fill., bakabányai kölcsönsegélyző egyesülettől 20 kor. a dunáninneni ev. egyházkerületi adománya közalapból 400 kor., ev. istentiszteleti bevétel 6 kor. 12 fill., garamszeghi ev. egyházközségi, gyámintézet adománya 3 kor. Králik Lajos Ipolyszécsénkéről adományozott újabb 200 kor. (az oltárképre); Laczko József 10 kor., honti ev. esp. pénztárából 529 kor. 82 fill. Ivánka fele alapítvány (kamatostul) 1121 kor. 72 fill. Gusztáv Adolf egyesület újabb adománya Németországból 58 kor. 50 fill. lissoi ev. egyház adománya 20 kor. — Azon jöltevékről, kik egyházi szent edényeket s szereket részint már adományoztak, részint ígérték, később történi emlékezés.

— **A Sport-Klub jelmezestje.** A „Honti Sport-klub“ február 17-én jelmezestét rendez. A mulatság, a melyre a napokban mennek szét a meghívók, egyike lesz az idei sivar farsang egyik legszebb estéinek.

— **Tea-est.** A Honti Sport-Klub a városházán levő ping-pong helyiségében e hó 3-án szombaton táncal egybekötött tea-estét rendez, melyen minden résztvevőt szívesen lát a rendezőség.

— **Olvásó köri esték.** A Vámosmikola s Vidéke Olvasó Egylet február 10-én „Cassii ó es-

tét“ ad, melyre a körtagokat, családjaikat és vendégeiket ez uton hívja meg a választmány.

— A „vámosmikolai és vidéki Iperos Olvasó Kör“ február 3-án táncmulatságot rendez.

— **A leányegyesület hangversenye.** Hirt adunk lapunk mult számában arról, hogy az alakulóban levő leányegyesület február 4-én hangversenyyel egybekötött táncostét rendez. Az est műsora azonban némileg megváltozik, és a következő lesz: Melyiket? költemény Váradi Antaltól, szavalja Himmler Elza, — Ascher: La távirata de Verdi, zongorázza Feldmann Esztiike, — Férjhez menjek? magánjelenet, előadja Baig Adél, — Operettáriakat énekel Neumann Lenke, — Bob hereg, melodráma, írta Martos Ferenc, zenéjét szerezte Huszka Jenő, előadja Popper Elza, zongorán Feldmann Olga. — Azokat a kik tévedésből meghívót nem kaptak volna, ez uton is meghívja a leányegyesület. — Jegyeket az estre vasárnap délelőtt a Neumann féle papírkereskedésben lehet előre váltani.

— **Ipolyság tisztújítása.** Ipolyság nagyközség január 30-án tartotta meg tisztújítását Marek Károly főszolgabíró elnöke alatt. A bíróságra kandidálta első helyen Baán Mátét, azután Zanoletty Józsefet és Vertheimer Jakabot. *Bíróvá egyhangulag Baán Mátét,* pénztárossá Komzsisik István 57 szavazata ellenében 69 szóval Zanoletty Józsefet, törvénybíróvá Pál Istvánt, esküdtekké Hopfinger Jánost, Sipos Antalt, Pál Jánost Bodonyi Andrást, Jakob Lajost és Marczy Miksát.

— **Bojkott Haán Kálmán ellen.** Haán Kálmán megyei levéltáros ellen Sági Béni dr. ügyvéd kigolyozási-indítványt nyújtott be, a Hontvármegyei Kaszinóhoz. Ugy halljuk, hogy a Sportklubhoz is befognak nyújtani hasonló indítvány.

— **Öngyilkos asszony.** Január 24-én Gyürki Andrásné fűzesgyarmati lakosnő a pincében a feletti bánatában, hogy a férje másokat szeret, felakasztotta magát.

— **Divató lett,** hogy példáni mindenbedörzsölésre alkalmas külszere ráfojzák, hogy az esuz, közvényt biztosan gyógyít. Aki esuz — közsvényben szenved, az eszesik az orvosi kitünőségek által kiválnak elismert Zoltán-féle kenőcsöt használja, mert ez a legmakacsabb megbetegedések-nél is kitűnő eredménnyel ellett alkalmazvo amint azt épengeteg köszönő levél és orvosi ajánlás igazolja. Egy üveg ára 2 kor., Zoltán Béla gyógyszerárában, Budapest, V. Sz. badságtér.

— **A Szekincebe fult.** Balog Julianna fűzesgyarmati lakosnőt a malom mellett kihuzták a Szekince vizéből holtan, állítólag ittas állapotban, véletlenségből fult bele. Az esetet Rózsa Zsigmond dr. kör-orvos az ügyészségnek bejelentette további eljárás végett.

FOGÁSZATI RENDELÉS.

Tudomásul adom a tisztelt közönségnek, hogy e hó 25-től csütörtöktől kezdve, egynéhány napig rendelkezésére állok a Nagy-Vendéglőben.

Teljes tisztelettel

Fecht Pál fogtechnikus
Budapest.

9087. 1905. tkv. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróság közhírré teszi, hogy Feurczeng Lajos végrehajthatónak Talán János hanni végrehajtást szenvedők elleni 600 és 2100 kor. tőkék és jár. iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó a Felsőalmás község 22 sztjkyben foglalt egészben Laczko Talán János nevében álló következő ingatlanok u. m.

a) a 4. sor 600|a. hrsz. a Virszká dülöbéli szőlő (1500 □ öl) 8 kor.

b) a 5. sor 641|b. hrsz. a Virszká dülöbéli szőlő (1200 □ öl) 326 kor.

c) a 6. sor 655|a. hrsz. a Virszká dülöbéli szőlő (150 □ öl) 10 kor.

d) a 7. sor 673|a. hrsz. a Virszká dülöbéli szőlő (150 □ öl) 28 kor.

e) a 8. sor. 752|a. hrsz. a Virszká dülöbéli szőlő (375. □ öl) 74 kor.

f) az ugyanazon tjkvi I. 1—4. 6—8. 11—13. 15—19. sorsz. alatt foglalt a 14. népsorsz. házat, szántókat, két kertet és egy rétet tartalmazó egynyolcad rész urb. telek 1494. kor. törvényes becsértékben 1906. évi marcius hó 10-én d. e. 10 órakor Felsőalmás község házában a fenti törvényes becsárak kikiáltása mellett a becsáron alul is el fog árvereztetni.

A vételár az árverés nappjától számított 30, 60 és 90 nap alatt 3 egyelő részletekben 5 százalék kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fent megjelölt községi előjáráságnál megtekinthetők.

Kir. tszék, mint telekkönyvi hatóság.

Ipolyságon, 1905. december 16-án.

Oravetz

kir. tszéki bíró.

Dupla
villanydelejes
kereszt vagy csillag.

D. R. G. M. 88.503

Gyógyít és felüdit jótállás mellett: közsvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés) álmatlanság, fülzúgás, nehéz hallás, epilepsia (eskór), idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza, valamint minden idegbetegségnél. Azon beteg, aki 88.503. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt nem gyógyul meg, azonnal visszakapja a pénzét. Ahol már semmi sem használ, ott kérem az én készülékemet megkísérlet; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.

A nagy készülék ára 6 kor. idült betegségeknek alkalmazdó.

A kis készülék ára 4 korona, könnyebb betegségeknek alkalmazandó.

A központi elárusítóhely szétküld utánvét-tel vagy előleges fizetéssel a bel- és külföld részére

SCHEFFER D. SÁNDOR
BUDAPEST, VII. Bezerédy-utca 3. szám

74
kitüntetés,
6
állami érem!

10,000
motór a legteljesebb
megelégedésre
szállítva.

Drezdai motorgyár r. t.
(ezelőtt Hille) fióktelepe:

GELLÉRT IGNÁC és TÁRSA
Budapest, VI. Teréz-körút 41. szám.
Telefon 12 91.

Benzinmotórok, légszuszottórok, nyersolajmo-
tórok, szesz- (spiritus) motórok, acetylen-motórok.
Benzinlokomblok cseplésre.

Szívógáz (generátoros) motórok a leg-
modernebb és legtökéletesebb, beigazoltan
a legolcsóbb üzemet nyújtó erőgépek.

A drezdai motór világszerte elis-
mert a legkiválóbb gyártmány. Kipróbált tökéletes szer-
kezet. Válogatott legjobb anyagból a legszo-
lídabban és a legfontosabban készítve.

Tartós! Sok évi használat után sem
szorul reparatúrára. Feltétel-
nél üzembiztos. Kezelése rendkívül egyszerű.
Az üzemköltségek a legolcsóbbak.

Drezdai motórok üzemből megte-
kinthető számta-
lan iparvállalatban és uradalmak gazdasági
üzemeinél: malmokban, téglagyárakban, fa-
megmunkálásnál, faaprításnál, vízemelő-
(szivattyú) telepeken, gazdasági takarmány-
kamrákban, téglagyárakban, cseplésnél,
stb. stb.

Teljes üzembelendezések (malmok, gazda-
sági üzemek, közlőmű-szerkezetek, stb.)
szakszerű szállítása.
Felvilágosítások és költségtervezetek kész-
séggel adhatók.

Legmesszebb menő jótállás!
Kedvező fizetési feltételek!

276. 1906. tkvi szám.

H i r d e t m é n y .

Közenpalojta község telekkönyve bir-
tok-szabályozás következtében az 1869.
évi 2579. sz. szabályrendeletre képest
átalakították, és ezzel egyidejűleg mind-
azon ingatlanokra nézve, a melyekre
az 1886. évi XXIX, az 1889. évi
XXXVIII és az 1891. évi XVI. t. cik-
kek a tényleges birto- os tulajdonjoga-
nak bejegyzését rendelik, az 1892.
évi XXIX t. cikkben szabályozott el-
járás és ezzel kapcsolatban a tkvi
bejegyzések helyesbítésével kapcsolato-
san fogantatosították.

E célból az átalakítási előmunkálat
hitelesítése és a helyszíni eljárás ne-
vezett köz-égben 1906. évi február
hó 26-an fog kezdődni.

Emélfogva felhívjuk:

1. összes érdekelték, hogy a hi-
telesítési tárgyaláson személyesen, vagy
meghatalmazottjuk által jelenjenek meg
és az új telekkönyvi tervezet ellen ne-

táni észrevételeiket annál bizonyosab-
ban adják elő. mert a régi telekkönyv
végleges átalakítása után a téves átve-
zetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű
harmadik személyek irányában többé
nem érvényesíthetik.

2. mindazok, a kik a telekkönyvek-
ben előforduló bejegyzésekre nézve ok-
adatolt elöterjesztést kívánnak tenni,
hogy a tkvi hatóság kiküldött bizott-
sága előtt a kitűzött határnapon kez-
dő eljárás folyama alatt jelenjenek
meg, és az előterjesztéseiket igazoló
okiratokat mutassák fel:

3. mindazok, a kik valamely ingat-
lanokra tulajdonjogot tartanak, de te-
lekkönyvi bekebelezésre alkalmas ok-
irataik nincsenek, hogy az átíratásra az
1886. évi 29. t. c. 15—18. és 1889.
évi 38. t. c. 5, 6. 7. és 9. § ai érteim-
ében szükséges adatokat meg zerezni
iparkodjanak és azokkal igényeiket a
kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy
odahossanak, hogy az átruházó telek-
könyvi tulajdonos az átruházás létre-
jötté a kiküldött bizottság előtt szó-
val ismerje el és a tulajdonjog beke-
belezésre engedélyét nyilvánítsa, mert
különben jogaikat ezen uton nem ér-
vényesíthetik és a bélyeg és illeték ei-
engedési kedvezménytől is elesnek, és

4. azok, a kiknek javára tényleg
már megszűnt követelésre vonatkozó
zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van
nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszin-
tén az ily bejegyzésekkel terhelt in-
gatlanok tulajdonosai, hogy a bejegy-
zett jognak törlesztését kérelmezzék, il-
letve, hogy törlési engedély nyilvání-
tása végett a kiküldött bizottság előtt
jelenjenek meg, mert ellen esetben a
bélyegmentesség kedvezményétől el-
esnek.

A kir. törvszék, mint tkvi hatóság.
Ipolyságon, 1906. január hó 13.

Oravetz
kir. tszéki albiró

Ipolysági piaci árak.

Buza 100 klgként	kor.	15.40—15.60
Rozs		13.00—13.20
Árpa		13.50—14.00
Zab		13.40—13.80
Bab		23.00—24.00
Kukorica		14.00—14.20

315 1906. szám. P.

Hirde-mény.

Az ipolysági kir. törvényszék
az 1874. XXXV. t. c. 44. §-a ér-
telmében felszólítja mindazokat, a
kik néhai Schiller Antal ipolysági
volt kir. közjegyző 4000 korona
közjegyzői biztosítékára az 1874.
XXXV. t. c. 173 §-ánál, illetve az
e helyett hatályban levő 1886.
VII. t. c. 40 §-ánál fogva törvé-
nyes zálogjoggal bírnak, hogy kö-
veteléseiket ezen kir. törvényszék-
hez három hó alatt jelentsék be,
mert különben azok tekintetbe
vétele nélkül fog a bizto iték ki-
adása iránt intézkedni.

A kir. törvényszék.
Ipolyságon, 1906. évi január 19.

Helmbacher
elnök.

Székely
jegyző.

Tüdőbajt,
köhögést, elnyálkásodást, erős
meghűlést gyógyít!

Halápi-főle
Hársta-szörp

egy üvege ára 5 korona

Kapható:
„Apostol-gyógyszertárban”
Bpest, János-körút 63. sz.

Több, mint 50 év óta a

SINGER

az elismert tökéletesség legmagasabb fokán áll
a családi varrógépek között is.

A Singer-varrógépek csupán saját üzleteinkben kaphatók, — minden nagyobb
városban, — és e Singer-üzletekben sok minden látható, a mi hölgyeket érdekel,
a melyek megtekintésére akár vesznek gépet, akár nem, mindenkor szívesen látják.

SINGER CO. varrógép Részvény-Társaság
L. E. V. A. Kazinczy-utca 2. szám

Hála Istennek

hogy megengedte magának, oly hatalmas gyógyszer feltalálni, mint a
„György életbalsam”, mely nekem annyira segített bajaimnál! Így írja
Vas Ferenc, Csupreg (Zágráb megye.)
Számítlan beteg kapta vissza egészségét a „György életbalsam” által, mely-
nek gyógyhatása csodálatos, kiváltképpen: gyomorhaj, bélhaj, étvágytalanság,
influenza, köhögés, láz, csusz, köszvény, fej- és fogfájásban szenvedőknel.
84.711 elismerőlevél bizonyítja ezt. — 12 kis vagy 6 nagy dupla üveget 4 kor.
50 fill. bérmentve. Minden ily rendeléshez 1 üveg ingyen lesz mellékelve pontos
használati utasítással. Szétküldi az egyedüli készítő:

Városi gyógyszerár Temesvár, Szent-György-tér 540.

Ezen háziszert ne hányozzon egy családnál sem.

György lovag védjegye. György lovag védjegye.